

Kuypers werk was volgens Dosker van groot belang voor de Verenigde Staten. Daar liep de strijd van de gereformeerden niet zozeer tegen het methodisme of piëtisme, maar vooral tegen de moderne wetenschappelijke inzichten in de theologie. Het ontbrak de orthodoxe denominaties in Amerika aan wapens in deze strijd en daarom had Kuyper hen veel te bieden.

Keuze voor de presbyterianen

Het conflict dat Dosker van belang achtte was de confrontatie tussen tussen fundamentalisme en modernisme in de Amerikaanse cultuur, die in het eerste kwart van de twintigste eeuw zijn beslag zou krijgen.⁴¹ Terwijl Kuyper in Europa de strijd aanbod tegen het modernisme, gebeurde dat in de Verenigde Staten in Doskers dagen met name in presbyteriaanse kring. Theologen als Patton en Warfield van Princeton Theological Seminary bestreden daar hun heterodoxe collega Charles Briggs. Het was onder anderen Dosker die Warfield in contact bracht met zijn Europese geestverwant Kuyper.

Terwijl de presbyterianen de orthodoxen in hun kring opriepen de rijen te besluiten tegen de moderne vijand, zag Dosker zijn Reformed Church vallen in de strijd tegen het modernisme. In 1893 publiceerde zijn oud-docent te New Brunswick Thomas DeWitt het boek *What is inspiration?*, waarin deze neigde naar het standpunt van de historische kritiek. Dosker was teleurgesteld over de entree van het modernisme in zijn kerk, maar hij verzette zich er niet tegen, zoals Warfield deed in de Presbyterian Church. Dosker was al te zeer vervreemd van zijn eigen kerk en bovendien zat van kerkelijke strijd.

Het vitale presbyterianisme was na de perikelen van de jaren tachtig een aantrekkelijke kring voor menig lid van de wat uitgebluste Reformed Church. Een aantal predikanten maakte de overstap naar de Presbyterian Church,⁴² terwijl diverse studenten van Western Theological Seminary hun sympathie uitdrukten met een voortgezette studie te Princeton. De uit afgescheiden kring in Duitsland afkomstige dr. N.M. Steffens (1839-1912), Doskers collega-docent aan Western Theological Seminary, sprak tegenover Warfield zijn hoop uit op een vereniging van de verschillende gereformeerde denominaties in de presbyteriaanse kerk:

Federal union [van de Reformed Church] with the German Reformed Church has been postponed for a year. I wish it were buried never to rise again. Why do we not unite with the Presbyterian Church? I have no local or provincial patriotism. To have one grand Reformed Presbyterian Church, full of the power

41. Zie: George M. Marsden, 'The Protestant Crisis and the Rise of Fundamentalism, 1870-1930', in: Idem, *Understanding Fundamentalism and Evangelicalism*, Grand Rapids, 1991, pag. 9-61.

42. Onder meer de New Brunswick alumni C. van der Veen in 1874, E.C. Oggel in 1877, L.H. Bahler in 1884, oud-Kampen-student S.F. Rederus in 1885, Kuyper-vertaler De Vries in 1888, J. van der Meulen (zoon van emigrantenleider ds. C. van der Meulen) in 1889 en W. Veenschoten in 1890. Zie: Raven, *Biographical Record*, s.v.